

عنوان مقاله:

آثار اعلان موات و مسوولیت مدنی ناشی از تعرض به اراضی موات

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سکینه ربیعی شیره جین - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، موسسه آموزش عالی شمس گنبد کاووس، ایران

عبدالرضا بای - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، آزاد شهر، ایران

محمد منقوش - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، دامغان، ایران

خلاصه مقاله:

نظام حقوقی اراضی موات در ایران از ابتدای قانونگذاری دارای نظام ثابت و مشخصی نبوده است. و قانونگذار هدف و سیاست معین و مشخصی را در قوانین مربوطه در جهت تصدی و اعمال حاکمیت نسبت به اراضی موات مد نظر قرار نداده است. هر چند که در بعضی از قوانین از جمله قانون ثبت به صراحت حکم عدم قبول پذیرش ثبت اراضی موات از اشخاص را تصویب نموده است. با توجه به همین اهمیت است که شارع مقدس اسلام برای تقویت بنیه مسلمین و رشد تولید و سلامت اقتصاد جوامع اسلامی، ضمن اهمیت فوق العاده به احیاء اراضی موات همواره آن را مورد تشویق قرار داده و به عنوان یکی از اسباب تملک مقرر می فرماید. تا آنجا که در زمان ظهور اسلام. به منظور تقویت بنیه مسلمین و سوق دادن نیروی کار و سرمایه هابه سمت تولیدات زیربنایی امر احیاء اراضی موات بگونه ای مورد تاکید و تشویق واقع می شود که علیرغم اینکه اینگونه اراضی جزو انفال و ثروتهای عمومی محسوب می گردند طبق موازین اعلام شده از سوی پیامبر گرامی اسلام، هر کس زمین مواتی را عمران و احیاء کند مالک آن می شود. اما آیا این قاعده امروزه قابل اجراء می باشد یاخیر؟ آیا امروزه بدون اذن و اجازه دولت اسلامی احیاء اراضی موات جایز است؟

کلمات کلیدی:

اراضی موات، مسوولیت مدنی، حیازت مباحات، مالکیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666329>

